

'NET ZO VEEL LIEFDE, ALLEEN DE KENNIS LOOPT ACHTER'

Anne Loosveld en Carlijn Pontenagel hebben zo'n beetje de hele wereld rondgereisd. Met hun bedrijf Equine Support International (ESI) verzorgen ze training en educatie in landen waar de paardensport minder is ontwikkeld. Daarnaast zenden ze trainers uit en bieden ze een after care-programma om ruiters, in landen waar het managen van paarden nog in de kinderschoenen staat, op weg te helpen met hun nieuwe aanwinst.

TEKST: ELLEN LIEM | FOTOGRAFIE: ARCHIEF ESI

Het concept van ESI is gebaseerd op het gegeven dat heel veel Nederlandse paarden naar het buitenland gaan. "We volgen de export en proberen de kennis naar hippische ontwikkelingslanden als China, Taiwan en Mexico over te dragen door het geven van workshops, trainingweken en educatieve programma's. Dat doen we door ruiters naar Nederland te laten komen om hier programma's te volgen en door trainers naar die landen uit te zenden. Onze klanten variëren van kinderen tot volwassenen en van beginners tot gevorderden", leggen Anne en Carlijn uit.

BINNENBEEN OPENBARING

In Azië zijn ruiters gebrand op prestaties en het rijden van oefeningen. "Hun lat ligt enorm hoog en hun kennis enorm laag. Als trainer wil je helemaal niet dat een oefening voor de zoveelste keer wordt gereden, maar je moet dat geleidelijk aanpakken. In het begin gaat het om vertrouwen opbouwen, meedeinen en een beetje aftasten voordat je een verschil kan gaan maken. Dat heeft echt met de cultuur te maken. Een mooi voorbeeld is de maand dat we samen in Taiwan waren. We werkten op een stal met meerdere Prix St. Georges-ruiters die goede paarden uit Nederland en Duitsland hebben. In de eerste week reden ze honderden keren de diagonaal op om series te rijden. In die eerste fase konden we met kleine tips laten merken dat we weten waar we het over hebben. Toen we ze vroegen hun binnenbeen te gebruiken in een appuyement om meer buiging te krijgen, was dat een grote openbaring,

daar hadden ze nog nooit van gehoord. Pas zodra de ruiters het vertrouwen in ons hebben, kun je zeggen: we doen dit boek nu even dicht en gaan aan de basis werken. De laatste jaren ligt in Nederland de nadruk enorm op de basis, maar dat is daar nog niet doorgedrongen. Dat is echt het grote verschil. Zij proberen oefeningen te verbeteren door tachtig keer dezelfde oefening door te rijden."

AZIË EN MEXICO VERSUS NEDERLAND

Anne en Carlijn kwamen als relatief jonge meiden in Mexico terecht. "Daar heerst een ontzettende mannen-machocultuur en tegenspreken is daar heel normaal. Dan moet je in je lessen

TRAINERS GEZOCHT

Equine Support International is doorlopend op zoek naar trainers die voor een bepaalde periode naar het buitenland willen om internationale klanten te helpen bij het rijden en managen van hun paarden. De duur van deze periode varieert van minimaal twee weken tot drie maanden. Kijk voor meer informatie op www.equinesupportinternational.com.

Anne Loosveld verzorgde veel lessen tijdens haar periode in Mexico.

vanuit een heel andere invalshoek werken dan in Azië, waar ze nooit 'nee' zeggen, of het niet aangeven als ze je niet begrijpen of het niet met je eens zijn. Zowel in Mexico als China is de dressuursport heel klein en het springen populairder. Dat is wel een heel groot verschil met Nederland. Vandaar dat we ook behoorlijk veel dressuurles aan springruiters geven. In al die landen zien we dat de liefde voor het paard en sport net zo groot is als bij ons. Ze willen het beste, graag leren en verder komen. Dat is de allergrootste overeenkomst."

DURE PAARDEN

De dressuurgemeenschap is klein, maar zeer vermogend, hebben Anne en Carlijn ondervonden. "Ze hebben over het algemeen dure, écht hele dure paarden. Ze kopen Lichte Tourpaarden om er Prix St. Georges mee te rijden, ondanks dat ze zelf niet op dat level zijn. Ze denken: het paard kan het dus dan komt het vanzelf goed. Je ziet dat geld een belangrijke rol speelt. Zo schaffen ze zadels van vijfduizend euro aan, maar hebben die niet passend op het paard. Ze kopen paarden van tonnen, maar hebben er geen trainer bij. Dat komt niet door gebrek aan liefde of passie, wel door gebrek aan kennis omdat ze niet goed weten wat belangrijk is voor een paard. Doordat de randvoorwaarden niet op orde zijn, komen er problemen in de verzorging, het gedrag en onder het zadel. Terwijl ze juist willen rijden, want dat is waar ze het paard voor hebben gekocht. We zouden graag zien dat het besef gaat groeien. Dat ze gaan inzien dat alle dingen eromheen heel belangrijk zijn en een dikke laag stro niet genoeg is."

TIJD EN GEDULD

Om meer continuïteit in de training en het management te krijgen, probeert ESI lokale trainers te betrekken. "We streven naar een 'train de trainer-component'. We verbinden dan een plaatselijke trainer aan het hele gebeuren, die dingen door kan gaan geven. Goed paardrijden kost tijd en daar moet je geduld

voor hebben. Gelukkig groeit dat besef steeds meer. Ze hebben gezien hoe veel ze in korte tijd vooruit kunnen gaan, maar ook dat het nog lang niet genoeg is. Momenteel boekt China enorme progressie, de huidige regering heeft de paardensport hoog op de agenda staan en er gaat ontzettend veel geld naartoe. Het is natuurlijk nog een lange weg, maar we denken ze-

"Ze schaffen zadels van vijfduizend euro aan, maar hebben die niet passend op het paard. Ze kopen paarden van tonnen, maar hebben er geen trainer bij"

ker dat er een selecte groep is die hele grote stappen gaat maken. Twintig jaar geleden werd er in Nederland ook geen 80% in de Grand Prix gereden en werd je met 65% in het kader opgenomen. Dat is nu niet meer denkbaar. De groei die Nederland heeft doorgemaakt, maken zij nu ook door. Misschien dat die ontwikkeling bij hun nog wel sneller kan gaan. Nederland en Duitsland hebben echt op eigen houtje heel hard werk verricht, terwijl door de beschikbare middelen de leercurve in China veel sneller kan gaan."

GOEDE START

Met het after care-programma helpt ESI een nieuwe eigenaar op weg met zijn kersverse aanwinst. "We vliegen dan met het paard mee en begeleiden op de nieuwe locatie de ruiter met de training en het management om te zorgen dat ze een goede start kunnen maken. Het gebeurt bijvoorbeeld dat een zadel niet past, of dat er heel anders wordt gevoerd dan het paard is gewend, of dat ruiters te veel aan de voorkant proberen te

>>

WIE ZIJN ANNE EN CARLIJN

Anne Loosveld (28) studeerde Bedrijfseconomie aan de UVA, maar ambieerde eigenlijk geen serieuze baan in die richting. Daarop reisde ze af naar Mexico en ging op een dressuurstal aan de slag, in eerste instantie voor twee maanden, maar dat werd uiteindelijk tweeënhalf jaar. In die tijd ging ze sportpsychologie studeren omdat ze veel plezier had in het lesgeven en daar meer verdieping in zocht. In Mexico reed ze verschillende paarden en gaf veel les. Toch keerde ze terug naar Nederland en raakte op een trainingsweekend in Ermelo per toeval aan de praat met Carlijn. De internationale ervaringen maakten dat het duo gelijk een klik had. Vervolgens leidden de twee ondernemers een behoorlijk zwervend bestaan door Mexico, China en Taiwan. Anne kwam een half jaar geleden terug naar Nederland en woont nu weer in Amsterdam.

Carlijn Pontenagel (28) heeft de opleiding HBO Paardensport in Deurne gedaan. Na een aantal tijdelijke banen in het onderwijs, zowel paard- als niet-paard gerelateerd, werd ze door haar voormalige coach uit Deurne benaderd om als zelfstandig ondernemer een aantal klussen binnen het onderwijs en de paarden op zich te nemen, wat ze ruim drie jaar heeft gedaan. Carlijn is opgeleid tot docent, dit in combinatie met de paardensport maakt voor ESI een perfecte match. Via via kwam er voor Academy Bartels een opdracht voorbij als trainer in China. Zo kon Carlijn vier maanden besteden aan de drie dingen die ze het leukst vindt: onderwijzen, paardensport en reizen.

Carlijn met een leerlinge op Prix St. Georges-niveau in Taiwan.

regelen in plaats van eerst naar voren te rijden. In die landen zijn ze vaak nog niet creatief genoeg om zelf een oplossing te bedenken. Uiteindelijk voldoet het paard niet aan de verwachtingen en de eigenaar raakt ontevreden over zijn aankoop. Dat is zonde en kan met dit servicetraject worden voorkomen. In het gunstigste geval biedt de verkopende partij het programma aan de nieuwe eigenaar. Een tevreden koper komt nogmaals terug en daardoor kan de export in stand worden gehouden."

NEDERLANDSE KENNIS

De achtergronden van Anne en Carlijn zijn behoorlijk verschillend. "Maar we vullen elkaar goed aan en dat werkt heel fijn", vertellen Anne en Carlijn bijna in koor. "De afgelopen jaren hebben we wereldwijd mogen rondneuzen en kennis kunnen

“ In alle landen zien we dat de liefde voor het paard en sport net zo groot is als bij ons ”

opdoen. We zijn niet in de veronderstelling dat we zelf alle vragen kunnen beantwoorden. Als we veterinaire of hele specialistische vragen krijgen, gaan we naar andere professionals. Dan proberen we op die manier de kennis te verkrijgen en over te brengen of die twee mensen aan elkaar te linken. Wij willen de Nederlandse hippische kennis overbrengen naar het buitenland. Of dat nu via onszelf, een andere professional of een door ons ingezette trainer is, bepalen we per klus. We willen voor iedere vraag een optimaal antwoord kunnen formuleren."